

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/127/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010367
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010367.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. januára 2016 prejednal sťažnosť odsúdeného

F. U.

nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom A. D. č. XX, M., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ilave,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č. k. 2Nt/11/2015-19 zo dňa 03.09.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/45/2013 zo dňa 06.03.2013 bola schválená dohoda o vine a treste uzatvorená medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry Prievidza a obžalovaným F. U. pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a bol mu uložený s poukazom na ustanovenie § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 a § 39 ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 8 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a bolo mu uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 2Nt/11/2015-19 zo dňa 03.09.2015 bol návrh odsúdeného F. U. na povolenie obnovy konania v tejto trestnej veci podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietnutý, pretože súd nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože hneď po jeho vyhlásení bolo napadnuté sťažnosťou odsúdeného. V písomných dôvodoch sťažnosti namietal, že podľa jeho názoru došlo k novej skutočnosti súdu v čase rozhodovania neznámej, a to, že v jeho prípade sa zmenila trestná sadzba a takáto okolnosť by v jeho prípade otvorila úplne inú sféru pri ukladaní trestu, keď pri použití § 39 Tr. zák. i mimoriadnemu zníženiu trestu až na polovicu, mu mohol byť oproti 32 mesiacom, ktoré dostal, navrhnutý nový trest, a to 24 mesiacov. V tomto smere poukázal na súdnu prax, keď prokuratúra siahne po mimoriadnom znížení trestu a páchatelia dostávajú presne dve tretiny zo spodnej hranice, čo by v jeho prípade znamenalo 24 mesiacov. Preto chce byť súdený trestnou sadzbou, ktorá je platná a s poukazom aj na nález Ústavného súdu SR o asperačnej zásade má zato, že je tu dôvod na povolenie obnovy konania.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania, alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu, by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V prvom rade je potrebné uviesť, že na trestnú vec odsúdeného F. U. sa ním namietaný nález Ústavného súdu SR, týkajúci sa použitia asperačnej zásady, vôbec nevzťahuje. Tomuto odsúdenému nebol ukladaný trest v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák., teda nebola u neho zvýšená horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody o jednu tretinu a nebol mu ukladaný trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby. Práve naopak, tomuto odsúdenému v rámci konania o dohode a treste bol ukladaný trest pod vtedy platnú spodnú hranicu trestnej sadzby § 172 ods. 1 Tr. zák. Pritom obnova konania sa aplikuje iba v tých prípadoch, ak vyjdú najavo skutočnosti, alebo dôkazy súdu v čase rozhodovania neznáme a ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o treste. V čase rozhodovania súdu o treste odsúdenému F. U. však tento rozhodoval v zmysle vtedy platnej trestnej sadzby ustanovenia § 172 ods. 1 Tr. zák. a pokiaľ prišlo v rámci neskoršej rekonštrukcie ku zmene spodnej hranice trestnej sadzby u akéhokoľvek trestného činu, táto okolnosť nie je dôvodom na povolenie obnovy konania, pretože nešlo o skutočnosť existujúcu v čase rozhodovania súdu o treste. Záverom je potrebné uviesť, že spodná hranica trestnej sadzby u trestného činu podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. je v súčasnej dobe stanovená na 3 roky a odsúdenému F. U. bol v rámci dohody konania o vine a treste uložený trest pod spodnou hranicou aj teraz platnej trestnej sadzby za tento trestný čin. A už vôbec nie je pravdou, že by v rámci znižovania trestnej sadzby na základe dohody o vine a treste s prokurátorom podľa § 39 ods. 4 Tr. zák. bolo povinnosťou ukladať tresty znížené o jednu tretinu. V zmysle tohto ustanovenia v konaní o dohode o uznání viny a prijatí trestu, môže (teda nemusí) súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby.

Z uvedených dôvodov dospel potom krajský súd k záveru, že súd prvého stupňa správne postupoval, pokiaľ návrh na povolenie obnovy odsúdenému zamietol, pričom námietky uvedené v sťažnosti voči tomuto uzneseniu nepovažoval krajský súd za dôvodné a podanú sťažnosť odsúdeného následne podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.